

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
kun gøre nogle mere almindelige Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen kom med en Bemærkning om, at dette Lovforslag maaske kunde have været fremsat noget tidligere. Jeg gør heroverfor opmærksom paa, at dette er den Tid, Lovforslaget plejer at fremkomme paa, idet det har den ganske bestemte Relation til Finansloven, at det følger Finansloven og som Regel ikke fremsættes, forinden alle Ændringer i Finansloven, som kan faa Indflydelse paa dette Lovforslag, er stillet og behandlet i Finansudvalget.

Overfor det ærede Medlem Hr. Pürschel, som mente, det var uheldigt, at forskellige Spørgsmaal her var taget ind under den samme Lov, vil jeg gøre opmærksom paa, at dette skyldes jo, at denne Lov er en Tillægslov til Finansloven. I sin Tid — jeg husker ikke, hvad Aar Forandringen skete, det ligger en halv Snes Aar tilbage — var disse Ekspropriationsbestemmelser optaget paa selve Finansloven sammen med de Bevillinger, som var givet til de paagældende Foranstaltninger, og de forskellige Bevillinger og Forhold blev undersøgt i Finansudvalget. Men af formelle Grunde, da ifølge Grundloven en Lov, der indeholder Ekspropriationsbestemmelser, ikke kan stadfæstes før 14 Dage efter, at den er vedtaget, og da der kan finde Indvending Sted mod saadanne Love, blev disse Bestemmelser udskilt af Finansloven.

Dette er Grunden til, at disse Ekspropriationsbestemmelser nu fremtræder som et Supplement til Finansloven, idet de har Relation, ikke til hinanden, men til Finansloven. Og — jeg siger det ikke for at give nogen som helst Vejledning med Hensyn til Udvalgets Nedsættelse, men rettelig hørte jo et Ekspropriationsforslag, der har Relation til Bevillinger, der er givet paa Finansloven, med Hensyn til Udvalgsbehandling hjemme i Finansudvalget. Der er paa Forhaand de forskellige Forhold overvejet, der kender man til de Forhold, der her omtales. Nu skal Sagen i et nyt Udvalg, som, uden Kendskab til mulige Samraad og uden Kendskab til disse Bevillinger under Finanslovens Gang, skal se med nye Øjne paa Sagen. Som sagt, det er Grunden til, at Sagen kommer frem paa denne Maade; Lovforslaget er et Appendiks til Finansloven.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel vilde finde det rigtigt, at hvis Arealer eksproprieres af Statsbanerne, saa skal de an-

vendes til Statsbaneformaal, og hvis de ikke anvendes til disse Formaal, skal de tilbydes tilbage til de paagældende. Ja, saadan er Loven, og saadan bliver Loven ogsaa praktiseret; der er intet nyt i det. Hvis Statsbanerne har erhvervet et Areal, som de opgiver som Statsbanearreal, saa tilbydes det den paagældende Ejer, hvis han eksisterer, inden det kan bortsælges.

Men det, der er Tale om paa Frederiksberg, og som det ærede Medlem nævnte, er ikke Arealer, som man ikke vil anvende i Statsbanerne, det er Arealer, som man midlertidig anvender til andet Brug, indtil man kan anvende det til Jernbanebrug. Det er et af de Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen nævnte, hvor man har eksproprieret mere, end man har Brug for, og hvor man saa giver det Areal, man ikke har Brug for, en eller anden midlertidig Anvendelse. I dette Tilfælde er Statsbanerne og Frederiksberg Kommune kommet i Strid om, hvorvidt den Anvendelse, Arealet fik, var smuk og hensigtsmæssig for Kommunen. Men det er ikke et af de Tilfælde, hvor der kan være Tale om, at Statsbanerne leverer Arealet tilbage til Kommunen, for om nogle Aar, en halv Snes Aar, eller hvornaar det bliver, maaske tidligere, gaar det ind i det Statsbaneejemed, for hvilket det er eksproprieret.

Jeg vil i samme Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, at hans Henstilling om, at saadanne Arealer ikke laa ubenyttede hen, saaledes at de var uskønne, og saaledes at Ukrudt derfra generede andre Arealer, skal jeg lade Statsbanerne tage under Overvejelse.

Jeg vil saa blot til sidst i Anledning af de formelle og forfatningsmæssige Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fremkom med, sige, at det gør mig ondt, at Ordet Ekspropriation aabenbart er blevet næsten et uartigt Ord. Nu har vi i saa mange Aar, lige siden Forordningen af 1845, hvert eneste Aar haft Ekspropriationsbestemmelser paa Finansloven eller paa anden Maade til offentlige Øjemed, og det er jo kun uheldigt, hvis de omstridte politiske Love her i Rigsdagen nu pludselig skulde have gjort, at man skal betragte en Forordning fra 1845 som revolutionær, som en Forordning, man nu maa gøre til Genstand for saadanne indgaaende og alvorlige Betragtninger som dem, det ærede Medlem Hr. Pürschel her fremsatte.

Jeg vil ikke haabe, at det skal gaa ud over dette Lovforslag. Jeg vil haabe, at man fra Rigsdagens Side vil se paa det, som man i sin Tid har set paa det: at det